

Ani som sa nenazdal a ubehol mi ďalší týždeň života :(

V utorok som sa dozvedel že sa narýchlo plánuje stanovačka. Zostávalo nám už len presvedčiť ľudí, že sa nezúčastnime akcii ktoré nám naplánovali a že si chceme ísť "po svojom". Plán ktorý sa zrodil v hlave MataBB člena nášho spoločenstva (ak sa to tak dá nazvať).

Ale ako to býva zvykom **človek mieni, Pan Boh mení**. Ľudí sa nám podarilo presvedčiť o Maťových plánoch a pravde, ale do toho prišla moja choroba :(No a čo iné sa dalo robiť ako meniť plány. Takže zo stanovačky piatok-nedeľa, sme to okresávali na sobota-nedeľa, ale ani to nejak nepomohlo a môj zdravotný stav sa nezlepšoval podľa predstáv.

Víkend nás privítal krásnym slnečným počasím a nám bolo hneď jasné, že stanovačka počas tohto víkendu bola jediná vec ktorú sme mali robiť. Čo už mali sme smolu. Nezostávalo nič iné len vymyslieť náhradný program.

A tak sme sa po dlhšom rozhodovaní vybrali na [Devín](#) s plánom pokračovať následne náučným chodníkom popod Devínsku kobylu. V Devíne som stretol spolužiaka z prvého ročníka z [FEIky](#), tak sme zaspomínali na dobré časy a spolužiakov. Zajedli sme klobásku a pokračovali sme našou vytýčenou trasou. Na pár hodinovú prechádzku je tato trasa ako stvorená, s krásnymi výhľadmi na krajinku.

Tak to bol môj sobotňajší test pred dlho očakávanou nedeľnou turistikou na Veľkú homolu.

Nedeľné ráno šak ku nam nebolo až take prívetivé ako to sobotné a zobudili sme sa do hustej hmly. Ráno sme absolvovali omšu v [UPCKu](#), keďže plánovaný odchod z Mlynov bol až na 10:00. Hmla však ani o 10-tej nejak neustupovala.

Na zastávke sme sa zišli v silnej zostave: organizátor Peťo so Zuzkou, KatkaT + KatkaP a ja 🍷. Po samozrejme ešte nebol koniec, na Bajkalskej nás už čakala Gabika a tesne potom dorazili aj Janka, MatoBB a Peťo. Takže vcelku pekná skupinka 9-tich ľudí. Cesta ubehla ani sme sa nenazdali a už sme vystupovali na [Zochovej chate](#). Naše kroky po trochu nerozhodnom úvode

viedli k bufetu na "somarskej" lúčke kde sme si dali obedňajšiu klobásku a zajazdili na [nafuknutých dušiach](#)

dole svahom.

Po takomto vyšantení sme už konečne mohli začať výstup na jeden z najvyšších kopcov Malých Karpát, zaujímavý hlavne svojou [20 metrovou rozhľadňou](#). To sme ešte netušili že na Homoli organizuje

Modranský turistický

spolok

svoje pravidelne **J**

esenné stretnutie

. Takže ľudí tu bolo neurekom, ale nebolo to na škodu. Zmenou nadmorskej výšky z bratislavských cca 200 m.n.n sme sa dopracovali na 709 m.n.m. a tým aj hla zostala niekde v dolinách my sme mohli poobdivovať okolité farebné lesy a kopce vyčnievajúce z hmly. Po prestávke sme sa pobrali k skalnému masivu nazývanému Traja jazdci, kde nadšenci skál sa pustili do lezenia. No a my čo obdivujeme ine krásy sme zostali dole pozorujúc

[lezcov](#)

-

[lezkyně](#)

Po načerpaní slnečnej energie sme sa vybrali k našemu cieľu Vináreň u Deda v Modre. Hladný ako vlci sme v Modre zamierili na odporúčané miesto a usadili sa okolo veľkého stola. Aké však bolo naše sklamanie, keď sme sa dozvedeli že oni vo veľkom nevaria a že by sme dlho čakali. Ale my sme sa nevzdávali a začali sme hľadať iný podnik, ale nepochodili sme podľa predstáv. V ďalšej vinárni nás odbili hneď od dverí, že ak chceme jesť tak to budeme dlho čakať, ale ~~aspoň nám poradili svoju konkurenciu~~. Tak sme sa pobrali tam a boli sme úspešní aspoň v tom že mali voľné stoly. S objednávkou to už bolo horšie, tu sme po prvotnej museli zmeniť, lebo im došli halušky s bryndzou. Nevieť či halušky alebo bryndza

Čiastočne s plným bruchom sme sa vybrali na autobus a cestu domov s myšlienkami v hlave na krásne zafarbené lesy, klud okolitých lesov a na zhon ktorý nás už na druhý deň mal opäť čakať v Blave.

Spomienkou na pekný víkend je zopár fotiek v [galérii](#).